

Macro 1

Bij het maken van de opgaven in de les kwam het probleem van conjuncturele en structurele werkloosheid aan de orde.

De belangrijkste begrippen worden hier nog even uitgelegd.

Conjuncturele werkloosheid ontstaat door een gebrek aan vraag naar goederen en diensten. Dit betekent dat deze werkloosheid ontstaat door een gebrek aan effectieve vraag. Het nationaal inkomen is lager dan de productiecapaciteit. Er is geen bestedingsevenwicht.

Conjuncturele werkloosheid kan opgelost worden door een stimulering van de vraag. Er zijn verschillende denkbare manieren om de effectieve vraag te verhogen. Een voor de hand liggende manier is het verhogen van de uitgaven van de overheid.

Structurele werkloosheid ontstaat door een gebrek aan kapitaal. Het kan zijn dat de productiecapaciteit bereikt wordt doordat al het kapitaal in gebruik is genomen. Nog niet alle arbeiders die willen en kunnen werken hebben een baan.

Deze werkloosheid wordt niet veroorzaakt door een gebrek aan effectieve vraag. Aan een hogere effectieve vraag kan namelijk helemaal niet worden voldaan. Immers er is niet genoeg kapitaal om te voldoen aan de vraag naar producten.

De veronderstelling die we hier dus maken is dat je steeds arbeiders en kapitaal nodig hebt om te kunnen produceren. Als één van de twee op is kan de productie dus niet worden uitgebreid.

Een voorbeeld:

Stel dat de arbeidsproductiviteit € 50.000 bedraagt. De beroepsbevolking bestaat uit 7 mln mensen.

De productiecapaciteit bedraagt 300 mld. Het inkomensevenwicht ligt op 260 mld.

Hoeveel mensen zijn er werkloos? Hoeveel conjunctureel en hoeveel structureel?

We berekenen eerst hoeveel mensen er gevraagd worden bij het inkomensevenwicht:

$$\frac{260\text{mld}}{50.000} = 5,2\text{miljoen}$$

Dit betekent dat er een werkloosheid is van 1,8 miljoen mensen.

De productiecapaciteit ligt op 300 mld. Als het inkomensevenwicht hier had gelegen hadden we bestedingsevenwicht gehad.

We rekenen uit hoeveel mensen er dan werk hadden gehad:

$$\frac{300\text{mld}}{50.000} = 6\text{miljoen}$$

Dit betekent dat bij de productiecapaciteit nog 1 miljoen mensen geen baan hebben.

Dit zijn de structureel werklozen. De rest is conjunctureel werkloos.

Conclusie:

Op dit moment zijn er 1,8 miljoen mensen werkloos. Hiervan is 0,8 miljoen conjunctureel werkloos en 1 miljoen structureel werkloos.

De conjunctureel werklozen kunnen aan het werk geholpen worden door de effectieve vraag te verhogen. De structureel werklozen kunnen op deze manier niet aan het werk geholpen

worden. Om deze mensen aan een baan te helpen zal eerst de hoeveelheid kapitaal moeten worden uitgebreid.

Als de producenten investeren kopen zij kapitaalgoederen. Dit zal echter binnen het Keynesiaanse model niet leiden tot een grotere hoeveelheid kapitaal. Maar daarover meer in de volgende les.